

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۶ نومبر ۲۰۲۲

دشمنی دولت پاکستان با مردم افغانستان!

سه شنبه - ۲۴ عقرب ۱۴۰۱ - کابل: از طریق رسانه ها مطلع شدیم که از دو روز بدین سو گذرگاه و بندرگاه سپین بولدک بعد از درگیری مختصر بین نظامیان پاکستان و فرزندان ناخلف آنها نیروهای طالب مسدود شده، پاکستان پیش شرط بازگشایی این بندرگاه مهم را سپردن طالب عامل تیر اندازی به دولت پاکستان اعلام نموده است. در یادداشت امروز بحث مختصری در همین زمینه خواهیم داشت:

۱- این نه بار اول است که بین مرزبانان و سربازان موظف در بنادر افغانستان با تمام همسایه ها به خصوص پاکستان درگیری مسلحانه اتفاق افتاده در پی آن افرادی کشته و زخمی شده اند و یقیناً آخرین بار هم باقی نخواهد ماند، آنچه برای بار نخست از طرف نظامیان پاکستان مطرح می گردد و هیچ نوع شبیه و مانند نه تنها در تاریخ روابط خارجی افغانستان با همسایه ها نداشته، بلکه در سطح جهان کاملاً بی مانند است، تقاضای احمقانه مقامات پاکستانی است که از نوکران طالب خود خواسته اند، عامل تیر اندازی را به دولت پاکستان بسپارند.

چنین پیشنهادی حتا در صورتی که موافقتنامه تبادل و استرداد مجرمین بین افغانستان و پاکستان وجود می داشت که ندارد و از همین رو هزاران تروریست بنام هرکشوری در کشور دیگر آزادانه و در کمال آرامش و رفاه و برخوردار از کمکهای دولتی زندگانی می نمودند و می نمایند؛ در آنصورت هم، پاکستان صرف حق داشت تبعه خودش را اگر عامل تیراندازی می بود، از افغانستان بخواهد نه این که سرباز مدافع مرز را به خاطر جواب تیراندازی متقابل خواستار بگردد.

۲- درگیری های مرزی بین نیروهای مرزی مستقر در سرحدات و بنادر با نیروهای امنیتی کشور های همسایه نشان از آن دارد که خلاف روابط برده وار رهبری و زعامت طالب در مقابل دولت پاکستان، صفوف طالب آن روابط جابرانه و برده وار را نپذیرفته، مطابق به خواست و ضرورت همان مقطع به پاسخ نظامیان پاکستان می پردازند.

این نکته نه تنها تضاد درونی باند حاکم بر قدرت یعنی نظام ماسالار را افشاء می نماید، بلکه واضحاً نشان می دهد که رهبری و زعامت طالب با تمام وطنفروشی هایشان، به اساس ترسی که از صفوف خود دارند، نمی توانند همان خوشرقصی هائی را که در خفاء و دور از انظار مردم مقابل زمامداران پاکستان می نمایند، به صورت علنی نیز آن را به نمایش بگذارند زیرا در آنصورت با مقاومت صفوف خودشان مواجه خواهند شد.

۳- اصل مسأله این است که بدانیم چرا دولتمردان پاکستانی با هر ترق و ترقی، به نوبت یکی از بنادر تجارتی افغانستان را می بندند، آیا این حرکت آنها واقعاً پاسخ به درگیری هائیسست که در آنجا اتفاق می افتد و یا پای عامل دیگری در میان است.

هرگاه از همان زمانهای قدیم حتی قبل از کودتای ننگین ثور ۱۳۵۷ به این مسأله نظر اندازیم، می بینم که سیاست انسداد گذرگاه ها و بنادر تجارتی افغانستان با پاکستان که عمدتاً تورخم و سپین بولدک می باشند، سابقه طولانی دارند. آنچه در سابقه طولانی بیشتر از همه چیز نظر یک خواننده دراک را به خود جلب می نماید، تناوب این انسداد ها در قید های زمان معین است. یعنی در حالی که بندرگاه تورخم اکثراً در فصل تابستان به یک بهانه ای مسدود می گردند، بندرگاه سپین بولدک مانند همین حالا همیشه به یک بهانه ای در اواسط خزان مسدود می گردد.

این تناوب و رابطه آن فصول معینی از سال می رساند که اساساً درد و مرض دولت پاکستان آن درگیری و یا معضله نیست، بلکه علت اتخاذ چنان تصمیمی در جای دیگر است. این موضوع زمانی روشن می گردد که بدانیم در فصل تابستان که زمان صدور میوه جات کوهدامن زمین و صفحات شما کشور مانند انگور و خربوزه است و بیش از ۸۰ درصد صادرات آنها از طریق تورخم به پاکستان انتقال داده می شود، دولت پاکستان برای مدتها بدون اعلام قبلی با بستن بندر، مانع صدور آنها به پاکستان شده به میلیونها دالر به تجار، باغداران و زمین داران کشور آسیب وارد می نماید.

در حالی که بندر سپین بولدک فقط زمانی مسدود می گردد که میوه جات قندهار و حوزه ارغنداب آماده صدور، در عقب درب پاکستان قطار می گردد. یعنی به همان سان که در فصل تابستان با بستن مرز تورخم، باشندگان کوهدامن و صفحات شمال کشور را به خاک سیاه می نشانند، در فصل خزان عین برخورد دشمنانه و ضد انسانی را با مردم حوزه ارغنداب و قندهار بزرگ می نماید.

هموطنان گرامی!

تجربه نشان داده است که دولت پاکستان این بازی ضد انسانی اش را با افغانستان، صرف به منظور آسیب رسانیدن به اقتصاد مردم افغانستان و تخریب سکتور خصوصی اقتصاد در کشور ما انجام می دهد، در حالی که عکس چنین سیاستی آنها هیچ زمانی در زمستان که فصل صادرات میوه جات و سبزیجات پاکستان به افغانستان است، مرزها و بندرگاه ها را مسدود نساخته و نمی نمایند.

این که با تأسف ما در کشور مان حاکمیت هائی نداریم که با عمل بالمثل دولت پاکستان را وادار به خودداری از سیاستهای ضد مردمی علیه مردم افغانستان نماید، بر ما حکم می نماید که خود به مثابه مقاومت مدنی تصمیم بگیریم که از مصرف فرآورده های پاکستانی امتناع بورزیم.

این را باید بدانیم که اگر ما به مثابه یک ملت تصمیم بگیریم که دیگر از امتعه پاکستانی استفاده نکنیم، تأثیر آن در انسان ساختن مقامات و زمامداران پاکستان، بیش از ده ها و صد ها توپ و تانک بیشتر خواهد بود.

در غیاب حاکمیت های ملی و انقلابی، امتناع مردم از مصرف امتعه پاکستانی، تنها کاریست که زمامداران پاکستان را از تعقیب سیاست های ضد انسانی شان علیه مردم ما باز خواهد داشت. منتظر عمل طالب نمایم از همین امروز ورود و مصرف امتعه های پاکستانی را درخانه های ما ممنوع قرار بدهیم.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!